

tage Sagen med No og overveie, hvilke betimelige Foranstaltninger der er at tage. Jeg vil ikke sige, at man absolut skal blive staaende ved, hvad der er foreslaaet fra Regjeringens Side, men at gaa til saadanne Foranstaltninger, som der er vedtaget i Folkestinget, vil være forkasteligt og vil heller ikke nytte Noget. Skal der gøres Noget, saa maa det gøres op een Gang for alle tilbunds. Det vilde være et saadant Indgreb i de private Forhold her i Landet, at de, der ønske en stærk Indgriben, vel skulle vogte sig for at kalde derpaa; i den Form er det ikke gjørligt og heller ikke nødvendigt, men derfor kan man jo godt overveie, hvad der kan gøres. Der er virkelig Forskjel paa en Smitsot som Lungesygdom og Svinedifteritis — en akut Sygdom — der maa man slaa ned, og saa en Sygdom, som kan eksistere i mange Aar, som man kan stille sig af med ved at tage den i Tide, sende Dyrene til Slagtning, ja endog til Fødning. Naar der er tale om den forholdsvis høie Procent af Sygdomstilfælde siger jeg her til, at det kommer an paa, hvorvidt Dyrene ere besængte, og jeg anser heller ikke det høie Procenttal, man har anført, som noget uheldigt Tegn. Det viser den begyndende Opmærksomhed, det giver en Advarsel om inarest mulig at stille sig af med det syge Dyr. Det kan være Tegn paa, at man vil bekæmpe Sygdommen, men lad os tage os i Agt for at sige, at den er farligere og mere udbredt, end den i Virkeligheden er, det, at naturligvis Landbruget, ønsker Assistance paa dette Punkt, kan ikke gjøre det mere berettiget end det i og for sig er at udtale sig paa den Maade. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Casper Jensen) nævnte et Cirkulære, der var udstedt til de Dyr læger, som have Tilhyn med Exporten herfra. Det ærede Medlem maa jo vide, at det i høi Grad maa være Regjeringen og Landbruget magtpaaliggende, at dette Tilhyn er saa godt som muligt. Det ærede Medlem mente, at Cirkulæret var vel skarpt affattet og paalagde Dyr lægerne et Ansvar, som de efter Forholdene ikke kunde paatage sig, det er ikke Tilfældet; jeg tror, det er vigtigt, naar man udsteder et Cirkulære af den Art at udtrykke sig bestemt, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at der var god Grund til at udstede dette Cirkulære. Naar det Tilfælde forekommer, og det gjentagne Gange, at et Dyr bliver stoppet paa et Udførselssted og ført til et andet og der bliver udført, uagtet Sygdommen har været fuldstændig klar paa det første Sted, saa er der vel Grund til fra Administrationens Side at sige: Vi ville være fri for Slikt,

og saa paalægge vi Vedkommende Ansvar derfor. Jeg indrømmer fuldstændig, at de Forhold, hvorunder Tilhynet sker, ikke altid ere gode; et godt Tilhyn har ikke kunnet lade sig ordne alle Vegne, det vilde kræve store Offre. Jeg vil naturligvis helst have den størst mulige Bevilling i den Retning, og jeg skal lade det være mig magtpaaliggende saa vidt mulig paa dette Punkt at gaa videre. Hvad særlig Kjøbenhavn angaar, kan det ærede Medlem have Ret i, at Efterhynet her sker ikke under de heldigste Vilkaar; saa længe Udførselspladsen er, hvor den er, saa er det ikke muligt at forbedre Forholdene; i det Mindste ikke uden at offere betydelige Midler derpaa, maasse man kan søge andetsteds hen, men derved nødes man til større Bygningforetagender. Jeg skal tilføie, særlig hvad Kjøbenhavn angaar, at der er Tilhynet overordentlig dygtigt og paalideligt, det var heller ikke godt Andet, end at man her kunde skaffe sig et aktivt og paalideligt Tilhyn; om end Forholdene i ydre Henseende ikke ere saa heldige, svarer jeg for, at Tilhynet er, som det skal og bør være, det fortjener saa meget mere Ros, som der virkes under mindre gunstige Forhold. — Hvad Indførelsen af fremmede Dyr angaar, saa kan det selvfølgelig ske, at et sygt Dyr indføres, idet man hidtil ikke saa meget har agtet paa den Sygdom her, saaledes at tuberkelsyge Dyr ere komne herind andetsteds fra. Hvad angaar Spørgsmaalet om Erstatning, saa kan det først opstaa, hvis Kreaturet kommer herind og bliver her. Hvis man afsiir Kreaturet og lader det gaa tilbage, er Sagen klar, men det kan gjerne være, at Opmærksomheden maa stærkes i den Retning; jeg er ogsaa villig til at tage det Spørgsmaal under Overveielse.

Mourier-Petersen: Naar jeg før, da jeg havde Ordet, udtalte, at det mulig kunde være nødvendigt, at Tillægsdyrene, som skulle konkurrere til at faae Præmie, maatte møde Dagen før selve Dyrskuet, saa var det min Mening, at dette kun skulde ske, naar det var nødvendigt, idet der kunde være saa mange Tillægsdyr, at det vilde være umuligt at faae dem undersøgte paa selve Dagen, da Dyrskuet afholdes. Hvor dette derimod kan ske, er det selvfølgelig det Bedste, at det først sker paa selve Dagen. Jeg antager, at een Dyr læge næppe kan overkomme mere end et halvt Hundrede Kreaturer om Dagen, og der er adskillige Dyrskuer, hvor Antallet af de Tillægsdyr, der give Møde før at kunne opnaa Præmie, overstiger ikke saa lidt dette Antal. Forøvrigt har det